

tages mange flere med end $\frac{1}{6}$. $\frac{2}{3}$ af Skatten er det, der skal præsteres af den Vælgerklasse, der vælger den mindre Halvdel; men er $\frac{1}{6}$ tilstrækkelig til at udfylde disse $\frac{2}{3}$, er det denne Femtedel, der vælger alene. Dette Udtryk er fuldstændig stemmende med Loven, og jeg tror ikke, der var Anledning for det ærede Medlem til at rette mig i saa Henseende.

Oct. Hansen: Den Omstændighed, at dette Lovforslag er fremkommet ved privat Initiativ, synes jeg ikke berettiger den ærede Minister til at sige: Det er jo ikke mig, der har forelagt det, og jeg har derfor heller ikke nogen Forpligtelse til at hjælpe ud over Vanskelighederne, navnlig Vanskelighederne med Hensyn til Statstilsynet. Denne Sag har jo staaet paa Dagsordenen i adskillige Aar; den har vel endogsaa været debatteret, medens den ærede Minister har været Medlem af det andet Ting, saa det kan ikke være noget nyt Spørgsmaal for den ærede Minister. Den ærede Minister, synes jeg, har en ganske naturlig Forpligtelse til at yde Rigsdagen sine *bona officia* og hjælpe os til at komme ud over denne Vanskelighed. Den ærede Minister er jo ikke nogen Mand uden Mening, tværtimod, det er jo en Mand med meget bestemte Anskuelser, og naar et Forhold, der i høj Grad ligger under hans Ressort, bliver bragt frem, længes vi alle efter at høre og nyde godt af den Visdom, som han kan lade os tilflyde. Det er blot det, jeg sagde. Jeg har ikke talt noget om det nuværende fortræffelige Ministerium, jeg har talt om Ministerier i Almindelighed, saa jeg synes ikke, der var Anledning for den ærede Minister til at tænke paa sit eget Ministerium. — Hvad der støder mig noget ved denne Sags Behandling, det er dette, at de ærede Medlemmer, som utvivlsomt have særligt godt Kendskab til Byraad og Byraadsforhandlinger — hvad jeg erkender, jeg ikke har, da jeg ikke har været Medlem af noget Byraad — fremstille Sagen, som om det egentlig alt sammen gik, om jeg saa maa sige, med Lodder. Man staar der og balancerer mod hinanden, 9 paa den ene og 8 paa den anden Side, og saa siger man: Gudskelov, vi have Byfogden,

Borgmesteren, som Indenrigsministeren har sendt, han skal naturligvis nok stemme med de højstbeskattede. Det er hele det Syn, man har paa Sagen, og jeg synes, det er uhyggeligt og vistnok ogsaa forkert. Jeg antager, at i en kommunal Forsamling, hvor der sidder hæderlige Mænd, der alle interessere sig levende for deres Kommune, gaar det ikke saadan med Partiafstemninger, ikke en Gang saa meget som her i Rigsdagen, hvor man dog ogsaa har Lov til at have sin egen Mening og stemme, som man finder rigtigt, og efter hvad jeg har set og hørt om saadanne Byraadsforhandlinger, stiller det sig ikke saaledes, at man paa Forhaand vil gaa ud fra, at den Mand, som sendes ud som Formand, med Stemme oven i Købet, heldigvis er en, der skal varetage de højstbeskattedes Tarv. Det er ikke rigtig hyggeligt, om det skulde være Ordningen. Der er jo mange Modifikationer; naar man nu endelig mener, at det skal gaa saadan med Lodder, kunde man indføre en Bestemmelse for Eksempel om, at den valgte Formand ikke skal deltage i Afstemningen, saa kommer Partiernes til at staa fuldstændig lige, saa kan der være Ligevægt, og saa kommer man naturligvis ikke ud af Stedet. Der er ingen, der siger, at Formanden skal have Stemme, det er i og for sig en ganske unaturlig Ting, at en kongevalgt Formand oven i Købet har Stemme i Byraadets Anliggender. Han skal lede og dirigere, det er en Ting for sig. Naar det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) siger, at jeg tillægger denne Formand, denne Byfoged, alt for stor Betydning, thi han har kun een Stemme ligesom de andre Medlemmer, saa vil jeg sige dertil, at der er vist ingen der mere end det ærede Medlem — der, saa vidt jeg ved, har ledet et Byraad fortrinligt i mange Aar og med stor Indflydelse — ved, hvad det vil sige at have en dygtig Formand og Leder af Byraadet. Det er ikke alene dette, at han har en Stemme, det betyder ikke saa meget, men det, at Forhandlingen og Sagerne blive godt forberedte, godt lagte for, godt oplyste, har overordentlig stor Betydning. Og saa er det ganske naturligt, at man ikke vil føle sig tilfredsstillet, naar den, der skal være den egentlig ledende Mand ved Forhandlingerne,